

Izhaja vsako soboto zjutraj. Posamezna številka lir 15, na šestih straneh
lir 20; zaostale številke dvojno. Celoletna naročnina lir 800, polletna lir 420,
trimesečna lir 220. Uredništvo in uprava: Trst, ulica Montecchi št. 6/II.
nadrst. - tel. šte. uredništva 93-073, 93-806; tel. šte. uprave 90-247. Dopisi
se dostavljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se
ne vračajo. - Oglasi: v širokosti enega stolpeca za vsak milimeter lir 30.
Oglasi se plačajo vnaprej.
POSTNINA PLACANA V GOTOVINI - SPEDIZIONE IN ABBON. POSTALE

DELO

GLASILO KOMUNISTIČNE PARTIJE S. T. O.

V imenu vseh Slovencev, ki ljubijo mir,
pozdravljamo III. kongres KP STO, ki
naj bo mejnik v borbi proti onim, ki hočejo
spremeniti naše Ozemlje v bojno polje.

OBNOVLJENA IZDAJA LETO III. ŠTEV. 112

TRST SOBOTA, 10. FEBRUARJA 1951.

CENA 20 LIR

SINOČI SE JE ZAČEL TRETJI REDNI KONGRES KOMUNISTIČNE PARTIJE STO

Pod zastavo Lenina in Stalina gremo v borbo za kruh, svobodo in mir

Vsi miroljubni Tržačani z zaupanjem gledajo na predstražo delavskega razreda

SLOVENSKA ŠOLA

Slovenske sovinstične struje so v zadnjem času zopet sprožile veliko papirnato borbo okrog slovenske šole. Titofašistično časopisje v tej kampanji se prav posebno izkorišča našo šolo v svoje umazane politične spekulacije in zlorablja dobro vero svojih bralcev, hoče jim natvesti, da so za te njihove zahteve po lastni sili izključno upravi vsi Slovenci brez razlike.

Namen te nove papirnatne gonje je torej prozoren. Poleg že predpisanih sovinstičnih spekulacij in povzgojanja okupatorjevega dobrota prinaša ta gonja tudi poskus sovinstičnih struj, da monopolizirajo celotno vprašanje slovenske šole ter da si prilastijo pravico, za šolstvo vse Slovence Tržaškega ozemlja.

Zato nimamo danes namena pobijati jalovih poskusov, vsiljati se slovenskemu ljudstvu kot njegov predstavnik. Kajti mnogo važnejši je za nas predmet sam — slovenska šola. Vse tri takovane uslovne struje so v en glas zakrcale, da hočejo samostojno upravo za slovenske šole. S tem čudežnim zdravilom, ki mu pa ne povzede vsebine, obetajo naenkrat popraviti vse krivice, ki jih je doletelo doživljala naša šola v coni A. Toda prav pod temi volitimi frazami skušajo prikriti resnične krivice, ki naj bi se torej nadaljevale pod firmo samostojne uprave.

Zato je potrebno, da ponovno poudarimo vse one zahteve, ki so jih Komunistična partija in vsi resnični demokrati vedno postavljali in ki slovenski sovinsti tudi sedaj hočejo prezeči.

IZ spominov komunističnih pionirjev na Tržaškem

Kako se je ustanovila KP na Opčinah in v Trebčah

Vihra prve svetovne vojne je za-
mesla marsikatero primorsko
fanta z avstrijskega bojišča v Ru-
sijo. Nekateri izmed teh so bili za-
jeti na fronti v Galiciji, drugi pa
so enostavno dezertirali iz avstrijs-
ke vojske in prešli na stran ru-
skih bratov. V Rusiji je tedaj bila
v polnem teku borba proti ca-
ristični vladi in blizu se je Veli-
ka oktobrska revolucija.

Po zmagi Velike oktobrske revo-
lucije so se naši fantje večinoma

Slika nam dovolj jasno prikazuje barbarstva ameriških oficirjev in
hierarhov Singmana Rija na Koreji. Otroci in žene so bili prisiljeni
gledati ta strašen prizor: odsekane glave očetov, možev in sinov. Se
je čas, da preprečimo ta grozodejstva, ki jih mislijo izvajati tudi pri nas!

Trumanova in Singman Rijevo »krščanska civilizacija« na Koreji.

kot prekaljeni borci, vrnili v svojo
domovino, kjer so nadaljevali svoje
delo. Prišli so se snovati prve
skupine komunistov v sestavi ta-
kratne socialistične stranke.

Eden izmed tovarišev, ki se je
že kot ujetnik v Rusiji pridružil
proletarskemu gibanju je bil tudi
naš tov. Riko Malalan z Opčin. Mar-
siki naj ve ta tovariš povedati, ki
Evo nekaj paberkov iz njegovega
pripovedovanja:

Kmalu po koncu prve svetovne
vojne so se formirale v tržaški okoli-
lici prve skupine komunistov. Na
Opčinah se je tedaj formirala taka
skupina med delavci, ki so bili
uslužbeni pri tamkajšnjem tram-
vajstvu. Seveda je bila to še manjša
skupina in je bila po polagoma raz-
vijala. Sodelovala je v sklopu ko-
munistov v takratni socialistični
stranki, po kongresu v Livornu pa
se je takoj opredelila za prestop k
novi formirani KPI.

Ze jeseni 1920. so komunisti na-
stopili proti porajajočemu se fašis-
tizmu. Tistega leta so bili namreč
mislijoji v openški cerkvi. Sloven-
ske pridige niso bile po volji tam-
kajšnjim fašističnim škvadrinom.
Zahtevali so naj prenehajo s slo-
venskimi pridigami. Dasi so pridri-
garji neutrudno napadali socialiste,
zlasti pa komuniste in komunistič-
no čtivo, so vendar bili prav komu-
nisti tisti, ki so zahtevali od fašis-
tov, naj spoštujejo cerkev. Seve-
da so bili zato že tedaj tarča ne-
nehnega napadanja. Škvadrinisti so
se isti dan opustili domove tova-
rišev. Tega prav gotovo g. Bele še
ne ve...

Toda kljub vsemu preganjanju se
je komunistično gibanje vedno bolj
širilo in se utrjevalo. Zemljepisna
lega Opčin, kakor tudi številne pro-
metne zveze, ki se tam spajajo, so
bile kot nalašč pripravne za raz

NAŠE ZDRAVJE

V družini, kjer zdravnik izjavi, da ima otrok nalezljivo bolezen in da ga je treba prepeljati v bolnišnico, nastane navadno veliko razburjenje, ki je večkrat močno pretirano. Isto se dogaja, ko zdravnik predlaga prevoz v bolnico za bolezen, ki ni nalezljiva in vsa družina se tem bolj razburja, čim manjši je otrok. Vse to se v največ primerih godi predvsem na škodo bolnega otroka, večkrat pa tudi na škodo ostalih otrok in odraslih članov družine. Zato je potrebno, da te družine ne mislijo v teh primerih na »žalostne bolniške sobe«, temveč da trezno razmislijo, kako bo mali bolnik čimprej ozdravel,

Otrok bo res mogoče v prvem trenutku lokal, ker se bo znašel daleč od svojega doma; mogoče pa tega niti opazil ne bo ker je preveč bolan ali pa premajhen, da bi čutil domotožje.

Ljubezen staršev in svojcev je brez dvoma dragocen pripomoček pri zdravljenju. Toda koliko krat prav zaradi te ljubezni kršijo zdravniške predpise, zamolčijo pred zdravnikom razne znake in značilne razvojne stopnje bolezni,

V primeru nalezljive bolezni je pa vprašanje še posebno važno in vsaka sleparija (drugače ni mogoče imenovati zavestne prevaro v tem pogledu) in poskus pri-tajiti bolnika ali bolezen predstav-

Velika prizor iz filma Pot upanja

GOSPODINJA IN DOM

Zelenjavna juha

Zelo okusna je zelenjavna juha, v katero dani: listje in korenike zelene, korenček, 1/2 cvetače, 3 velike krompirje. To zelenjavo dobro operi in zreži ter jo dobro prepraži na razgreti maščobi. Ko zelenjava izpusti ves svoj sok jo pusti še nekaj časa vreti, nato pa zalij s toplo vodo ali juho, ki ti je ostala od prejšnjega dne.

Juha za bolnike

Nareži kos govejega stegna na majhne koščke, zloži to v kozarec s širokim vratom, zavreži dobro korenje s

čati o vaših težavah pri delu, o raznih preletih vprašanjih na vasi in v mestu, ki jih je treba javno iznesti. Poročale pa nam boste tudi o vaših uspehih, ki so istočasno uspehi vsega demokratičnega prebivalstva. Z zaupanjem se obračate tudi na našega domačega zdravnika, ki vam bo prav gotovo dober svetovalec.

Uredništvo bo hvaležno sprejelo vsako upravičeno kritiko in nasvet v zvezi z našo prilogo. Če katera izmed bralk ve za kak dober prakti-

ZANIMIVOSTI

ČAJ - RJAVA PIJAČA VZHODA

Na Kitajskem je bil domači čajevce že v davnih časih znan botaniki in medicini. V začetku so rabili čaj kot zdravilo, kasneje pa je postal pijačo splošne rabe. V 15. stoletju so Japonci povzdignili čaj v kult — teizem.

Zgodovina čaja pozna 3 načine pripravljanja: kuhan, točen in parjen čaj.

Čajna pogača, ki so jo kuhali, je izraz primitivnih časov. Čajne liste so mešali z rižem, soljo, mlekom, večkrat celo s čebulo ter vse to v obliki pogače skuhal. Iz tega primitivnega stanja je čaj osvobodil sredi 8. stoletja pesnik Luhi Jii in ga vodil do idealizma; čaj je imel tudi odločilen vpliv na vzhodno keramiko. Luhi Jii označuje modro barvo za idealno barvo čajne skodelice, ker zelena barva pijače modrino ojači. Zmlet čaj so najprej vlivali v modročrne ali temnorjave skodelice, parjen čaj pa v beli porcelan.

Japonci, ki so vedno sledili stopnjam kitajske kulture so tudi sprejeli čaj. Leta 810. je Saicho položil prva semena v japonsko zemljo. S čajem so se širili tudi običaji, katere so Japonci ohranili še potem, ko so Mongoli uničili na Kitajskem cvet visoke kulture.

Čajnice so bile in so še umetnina zase. Čajnemu ceremonielu je služila tudi umetna obrt. Vzhodna keramika je dosegla tako visoko kvaliteto prav zaradi tega, ker so čajni mojstri zahtevali za čajno slovesnost velikih priprav. Sami so celo ustvarjali vzorce, barvne sestave, oblike ki so bili potrebni za čajanko.

V Evropi so prvotne visoke cene ohranile čajni pot v preproste hiše in

Modne NOVOSTI

Nekaj o državnih posestvih na Češkoslovaškem

O velikih izpremembah v načinu obdelovanja zemlje

POLJEDELSKO PROIZVODNJO JE MOGOČE POVEČATI EDINOLE NA SOCIALISTIČNI ZNANSTVENI NAČIN

Državna posestva v Češkoslovaški zavzemajo v razvoju poljedelstva eno izmed najpomembnejših mest. Državna posestva so avtoritativno široki izgradnji socializma na vasi. Naloga državnih posestev je v tem, da predstavljajo neko vrsto poljedelske laboratorije, v kateri se deluje na osnovi najnovejših znanstvenih obdelovalnih, na polju žitarske, sadjarne in povrtnine. Obenem pa so državna imetja sola za članstvo v kmetijsko-delaških združenjih, ki se učijo novih socialističnih metod v poljedelstvu in se prepričujejo o prvenstvenih uspehih poljedelstva, ki je zasnovano na široki znanstveni osnovi združništva.

Cilj državnih imetij je, da dosežejo tisto proizvodnjo, ki jo dosega poljedelstvo Sovjetske zveze, kjer ena krava da letno celotno do 14.000 litrov mleka in kjer rekordni doprinos pšenice znaša 50 metrskih stotov na hektar.

Državna posestva na Češkoslovaškem so niso dosežila takšnih ogromnih uspehov. Prva državna posestva so pričela delovati po osvojitvi leta 1945, na osnovi mišinskih znanstvenih podatkov. Samo dve leti šele traja pravi razvoj državnih posestev, toda v tem kratkem času so doseženi znatni uspehi. Te uspehe smo videli iz referatov na konferenci državnih posestev, ki se je vršila meseca novembra lanskega leta v Prazi in na kateri so govorili nameščenci državnih imetij, zootehniški in agrotehniški.

Na tej konferenci se je prikazalo, da kakšnih velikih izprememb je prišlo z novimi metodami obdelovanja zemlje. Za časa starega kapitalističnega režima je bilo češkoslovaškemu poljedelstvu prizadeto veliko škoda z nenaravnimi in pristranskimi gojenjem žitaric, kar je privedlo do velikega pomanjkanja krme, ki je povzročilo slabo zdravstveno stanje živine. Državna posestva v CSR prienajajo z uporabljanjem travno-poljskega sistema, ki je v Sovjetski zvezi že davno vpeljan. Ta sistem je v bistvu zasnovan na pravilnem odnosu med živalsko in rastlinsko proizvodnjo. Njegova naloga je, da vedno povečuje plodnost zemlje, da doseže visoke hektarske pridelke in dobri uspehi v gojenju živine. Lansko leto je bilo s travno-poljskim sistemom obdelano 12.600 hektarjev zemlje, letos pa bo s tem sistemom obdelano nadaljnjih 16.300 hektarjev.

Nov način se uvaža tudi v gojenju živine. Prej je bil n. pr. teliček šestih mesecev težek 120 do 140 kg. S pomočjo novega načina pa je telo od šestih mesecev težko celo do 200 kg. Skrivnost tega uspeha je v znanstveni pripravi krme, čiščini, dobrem prež

TU PA TAM...

VELIKA SKRB BELCKOV — Angetito listič „Demokracija“ ima res mnogo skrbi, da bi opomogla svojim rojakom. Prav gotovo pa je najhujša med temi skrbi, kako bi jim več jugoslovanskih beguncev spravili v varj starih svoboda (manjka te ena, to je resnična svoboda). Skoro ni številke, da ne bi objavljali pozive ameriške agencije IRO, ki med begunci v Evropi išče delavce za ameriške rudnike, avstralske farme in kanadske gozdove.

Pri branju takih oglasov se človeku nehoti vsiljuje spomin na trgovino s sužnji, ki je še v prejšnjem stoletju lepo cenovala v isti deželi. Gospod pri „Demokraciji“ se najbrž še zelo kolca po elipih starih časov, ko so razni Zivkoviči, Stojančiči, Korošci in Mački z izjemo manjših jugoslovanskih ljudstva in brezposelnosti prislili sto tisoče delovnih ljudi, da so morali zapustiti rodno zemljo ter iti v trebuchu za kruhom, kjer so padli v roke tujim izkoriščevalcem. Res lepo narodno delo opravljate s svojo reklamo za IRO in s prigrabarjanjem Slovencem in drugimi Jugoslovani, naj gredo s svojimi žulji bogati tuje izkoriščevalce!

TITOFAŠISTIČNI SAKALI — Titovi so čim dalje podobni šakalom, ki se čim zavohajo smrad po kaki mrhovini, potrebno spranjo na tekočo pokopavino pojedo. Tako so se pokazali tudi v primeru izdajalcev delavskega razreda in agentov imperializma Magnanija in Cucchi. Čim so zavohali smrad po izdajstvu, so takoj preplavili svoje slovensko in italijansko časopisje s celo grmo članov, objavljenih na vidnem mestu in pod velikimi in senzacionalnimi naslovi. Lahko rečemo, da je v tej plagi titofašistični tisk prekrstil vse svoje protikomunistične bratce. Prva stran „Primorskega“ je postala dejansko en sam slovoespjev kjuštavov in revolucionalni doslednosti duhov izdajalcev. Res je sicer, da so titofašisti potrosili tudi v Italiji precej milijonov za svojo protislovensko in protikomunistično propagando; kljub temu pa se prezagleda raduje nad vedno večjim odporom proti komunistični politiki KP, ki obstaja pač le v njihovih razgledih možganov. Radi volje verjamemo, da sta si Magnanija in Cucchi pridobila pri titofašistih enimilijonni zaslugi in to ne samo v tem blogu, marveč še posebno pri motogolih Wall Streeta. Izdajalski smrad, ki ga morada skušata širiti nase pečena italijanska titova, prav gotovo ne bo niti najmanj okužil enotnih vrst italijanskega delavskega razreda. Titofašističnim šakalom pa se bo pri tej njihovi pojodni zaklanka še marsikateri kotil v grlu.

O CEM STA SE RAZGOVARJ